

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol v právnej veci navrhovateľky : **O. I.**, bývajúca O., zastúpená JUDr. Z. G., advokátkou v T., proti odporcovi : **P. I.**, bývajúci vo V., zastúpený JUDr. A. M., advokátom v K., v konaní **o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov**, vedenej na Okresnom súde Trebišov pod sp.zn. 6 C 328/1998, o dovolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 29. septembra 2009 sp.zn. 6 Co 146/2008

t a k t o :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Navrhovateľka je povinná zaplatiť odporcovi trovy dovolacieho konania v sume 212,03 € do rúk alebo na účet JUDr. A. M. do 3 dní.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Trebišov rozsudkom z 28. apríla 2008 č.k. 6 C 328/1998-371 rozhodol tak, že z vecí, ktoré nadobudli účastníci za trvania manželstva prikázal do výlučného vlastníctva navrhovateľky a odporcu hnutelné veci, ktoré sú uvedené v petite rozsudku, každému v zostatkovej hodnote 10 000,-- Sk. Uložil navrhovateľke zaplatiť odporcovi 150 000,-- Sk z trhovej hodnoty bytu vo V. do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že v konaní sa účastníci zhodli na hnutelných veciach, ktoré patria do ich BSM a došlo aj k zhode na cenách hnutelných vecí. Spornou otázkou ostala výška zostatkovej hodnoty členského podielu k družstevnému bytu vo V. Súdnu praxou bolo ustálené, že všeobecnou cenou členského podielu v bytovom družstve je cena, za ktorú je možné v danom mieste a čase nadobudnúť, alebo predať členské práva a povinnosti k bytu porovnateľnej veľkosti, polohy vybavenia, veku a pod. Súd pri rozhodovaní o výplatnej povinnosti navrhovateľky z predmetného bytu bral čiastku 300 000,-- Sk za rozhodujúcu a smerodatnú. Organizácia I. s.r.o. V. má oprávnenie takéto hodnotenie nehnuteľnosti

poskytovať. Na vyrovnanie podielov účastníkov uložil navrhovateľke zaplatiť odporcovi čiastku 150 000,-- Sk z trhovej hodnoty bytu vo V., pretože hodnoty nehnuteľných vecí, ktoré boli prikázané navrhovateľke a odporcovi sú v rovnakej zostatkovej hodnote a garáž nepatrí do BSM.

Na odvolanie navrhovateľky Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 29. septembra 2009 č.k. 6 Co 146/2008-399 potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa. V odôvodnení uviedol, že v predmetnom spore problematickými ostali otázky týkajúce sa nadobudnutia garáže a riešenia otázky vyplývajúcej z pôvodného nájmu štvorizbového družstevného bytu patriaceho O.. Navrhovateľka je spokojná s tým, ako súd prvého stupňa rozhodol o rozdelení spoločne nadobudnutých hnutel'ných vecí, ktoré rozdelil v rozsahu zodpovedajúcej zostatkovej hodnote vecí v celkovej sume po 10 000,-- Sk (331,94 €), nesúhlasila však s povinnosťou vyplatiť odporcovi trhovú hodnotu zostatkovej hodnoty členského podielu v bytovom družstve ku dňu rozhodovania o zániku spoločného nájmu družstevného bytu, keď sa uspokojila so skutočnosťou, že o garáži súd prvého stupňa rozhodol ako o nehnuteľnosti nepatriacej do BSM. Poukazujúc na ustanovenie § 703 ods. 2, § 705 ods. 2 a § 143 OZ v spojení s ustanovením § 149 ods. 3 OZ uviedol, že členský podiel v stavebnom bytovom družstve po tom, čo došlo k rozhodovaniu o zrušení práva spoločného nájmu družstevného bytu, je ku dňu zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov spoločným majetkovým právom manželov a tvorí predmet bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Ak do troch rokov od zániku manželstva zaniklo spoločné členstvo rozvedených manželov v družstve, môže sa po uplynutí tohto obdobia ten z rozvedených manželov, ktorý sa nestal členom družstva úspešne domáhať voči druhému manželovi zaplataenia polovice hodnoty členského podielu titulom vyporiadania tohto majetkového práva. Zo spisu je zrejmé, že medzi účastníkmi nedošlo k dohode ani o vyporiadani BSM, ani o prípadnom vyporiadani zostatkovej hodnoty členského podielu tohto družstevného bytu. Všeobecnou cenou členského podielu v bytovom družstve je cena, za ktorú je možné v danom mieste a čase nadobudnúť členské práva a povinnosti k bytu porovnateľnej veľkosti, polohy, vybavenia, veku a pod. Obvykle táto všeobecná cena označovaná tiež za trhovú hodnotu sa zisťuje porovnaním s už zrealizovanými predajmi a kúpami členských podielov podobných bytov v danom čase a mieste. Pokiaľ teda prvostupňový súd vychádzal po zmarenom znaleckom dokazovaní zo strany navrhovateľky zo stanoviska realitnej kancelárie, ktorá stanovila hodnotu takéhoto bytu sumou 300 000,-- Sk a prvostupňový súd uložil navrhovateľke

povinnosť vyplatiť odporcovi hodnotu 150 000,-- Sk, rozhodoval v súlade s platnou právnou úpravou a praxou súdov Slovenskej republiky. Navrhovateľka ničím nepreukázala, že by odporcovi takúto hodnotu zodpovedajúcu jeho podielu v bytovom družstve vyplatila a nepreukázala ani to, že by mu zabezpečila náhradný byt, a to aj napriek tomu, že došlo medzi nimi k uzavretiu zmluvy, ktorým sa odporca zaviazal vypratať pôvodne spoločne užívaný družstevný byt. Ani námietka premlčania nároku odporcu v tomto prípade neobstojí, pretože tak ako to namietal odporca vo svojom vyjadrení k podanému odvolaniu, konanie o vypořádanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov prebieha od roku 1997, teda premlčanie nároku u odporcu na vyplatenie všeobecnej hodnoty členského podielu v bytovom družstve v rámci vypořádania BSM v jeho polovičnom podiele v prospech odporcu neprichádza do úvahy.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie navrhovateľka. Namietala, že prvostupňovým rozsudkom nič nezískala, napriek tomu má zaplatiť odporcovi 150 000,-- Sk. Vo výroku rozsudku nie je uvedené, čo jej pripadá do vlastníctva ako ekvivalent sumy 150 000,-- Sk. Podotkla, že byt bol už predtým (po rozvode) pridelený len jej ako jedinej členke. Ona byt bezplatne, bez majetkového zisku odovzdala O., lebo nemala z čoho platiť poplatky za byt. Okresné stavebné bytové družstvo byt pridelo novému členovi (synovi účastníkov). Hore uvedené skutočnosti sú zdokumentované v spise. Ani prvostupňový ani odvolací súd sa týmto nezaoberal. Nepovšimol si, že žiadny majetok – byt patriaci do BSM nezískala. Preto nie je daný dôvod, aby platila odporcovi 150 000,-- Sk.

Odporca navrhol dovolanie navrhovateľky odmietnuť a priznať mu náhradu trov dovolacieho konania vo výške 424,06 €.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré v zmysle § 236 a nasl. O.s.p. možno napadnúť dovolaním.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu v prípadoch uvedených v ustanovení § 237 písm.a/ až g/ O.s.p., a proti rozsudku odvolacieho súdu je prípustné ešte aj v prípadoch uvedených v ustanovení § 238 O.s.p.

V prejednávanej veci dovolanie smeruje proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorý potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa, pričom nevyslovil prípustnosť dovolania a nešlo ani o prípad, že by sa odvolací súd v tejto veci odchýlil od právneho názoru odvolacieho súdu. Keďže dovolaním napadnutý potvrdzujúci rozsudok odvolacieho súdu nevykazuje niektorý zo znakov uvedených v § 238 ods. 1, 2 a 3 O.s.p., je zrejmé, že ide o prípad, v ktorom Občiansky súdny poriadok dovolanie podľa citovaného zákonného ustanovenia nepripúšťa.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie), neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie podmienok prípustnosti dovolania smerujúceho proti potvrdzujúcemu rozsudku, ale sa zaoberal aj otázkou, či podané dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Prípustnosť dovolania z hľadiska ustanovenia § 237 O.s.p. pritom nie je založená už tým, že dovolateľ tvrdí, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté niektorou vadou uvedenou v § 237 O.s.p., ale nastáva až vtedy, ak rozhodnutie odvolacieho súdu vadou uvedenou v citovanom zákonom ustanovení skutočne trpí.

Dovolací súd existenciu väd uvedených v ustanovení § 237 O.s.p. však nezistil, naostaok žiadnu z uvedených väd netvrdila ani navrhovateľka.

Nakoľko prípustnosť dovolania navrhovateľke nemožno vyvodit' z ustanovenia § 238 O.s.p., ani z § 237 O.s.p., odmietol Najvyšší súd Slovenskej republiky jej dovolanie v súlade s ustanovením § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p., ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný. Pritom riadiac sa právnou úpravou odvolacieho konania, nezaoberal sa napadnutým rozsudkom odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní úspešnému odporcovi vzniklo právo na náhradu trov konania proti navrhovateľke, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Úspešný účastník v dovolacom konaní podal návrh na uloženie povinnosti nahradiť mu trovy tohto konania (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd mu priznal náhradu, ktorá spočíva v odmene advokáta za právnu službu, ktorú poskytol odporcovi vypracovaním vyjadrenie z 16. júla 2010 k dovolaniu navrhovateľky (§ 14 ods. 1 písm.c/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb). Sadzbu tarifnej odmeny určil podľa § 10 ods. 1 tejto vyhlášky vo výške 170,97 € vychádzajúc zo substrátu 4 979,08 €, čo s náhradou výdavkov za miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške 1/100 výpočtového základu [§ 1 ods. 3 a § 16 ods. 3 tejto vyhlášky (t.j. 7,21 €)] a DPH vo výške 19 % zo sumy 178,18 €, čo predstavuje 33,85 €, predstavuje spolu 212,03 €. Nepriznal odporcovi trovy dovolacieho konania za poskytnutie právnej služby, prevzatie a príprava zastupovania, keď zo spisového materiálu je zrejmé (viď č.l. 19), že odporca bol zastúpený JUDr. M. A. už v prvostupňovom konaní.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. novembra 2010

JUDr. Jozef Kolcun, v.r.

predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová